

Romein is niet in een dag gebouwd

‘Romein is niet in een dag gebouwd’

Romein de Klerk

Romein is niet in een dag gebouwd
Eerste druk: augustus 2017
Auteur: Romein de Klerk
Coverontwerp en illustraties: Gijs Boer
ISBN: 9789402166101
Copyright ©: Romein de Klerk 2017

“Struggle becomes strength by naming it.”

RdK

Aan de lezer	-5-
De vier delen in dit boek	-7-
Inleiding	-9-

Deel 1, Wie wil ik zijn?

Hoofdstuk 1: Grote voorbeelden	-13-
1.1. Geld verdienen	-14-
1.2. Respect	-17-
Hoofdstuk 2: De sociale ladder	-21-
2.1. Alfa jongetje	-21-
2.2. Winnaarsmentaliteit	-26-
Hoofdstuk 3: Onverslaanbaar	-29-
3.1. De leider	-29-
3.2. Principes	-32-
3.3. De macho	-35-

Deel 2, Waarom ik?

Hoofdstuk 4: Minpunten	-41-
4.1. Ontevredenheid	-41-
4.2. Waar doe ik het voor?	-44-
Hoofdstuk 5: Overleven	-49-
5.1. Failure is not an option	-49-
5.2. Theater	-51-
Hoofdstuk 6: Depressie	-53-
6.1. Als het licht uitgaat	-53-
6.2. Jezelf verliezen	-56-
6.3. Vluchten	-58-

Deel 3, Wie ben ik?

Hoofdstuk 7: Hulp	-65-
7.1. Acceptatie	-65-
7.2. Moeilijk gesprek	-68-
Hoofdstuk 8: Masker	-71-
8.1. Typetje	-71-
8.2. Facing my fears	-75-
8.3. Authenticiteit	-79-
Hoofdstuk 9: Autoriteit en passie	-83-
9.1. Wie neemt de beslissing?	-83-
9.2. Passie	-86-
9.3. De goede keuze	-89-
Hoofdstuk 10: Verplichte analyse	-91-
10.1. Aantekeningen	-91-
10.2. Voor- of achteruit?	-93-

Deel 4, Wat heb ik verder geleerd?

Hoofdstuk 11: Visie	-99-
11.1. Waarnemen en oordelen	-99-
11.2. Werkelijkheid en waarheid	-102-
Hoofdstuk 12: Communicatie	-105-
12.1. Effect	-105-
12.2. Reactief en analytisch	-107-
12.3. Gebrek aan communicatie	-109-
Hoofdstuk 13: Leiderschap	-111-
13.1. Macht en gezag	-111-
13.2. Verantwoordelijkheid, inspiratie en begrip	-113-
Hoofdstuk 14: Onderwijs	-117-
14.1. Uitgangspunt	-117-
14.2. Motivatie	-121-
De klim uit een dal	-125-
Dankwoord	-127-

Aan de lezer

Beste lezer,

Als ik mensen om mij heen vertel dat ik een boek aan het schrijven ben, hebben veel mensen het over een autobiografie. Ik kan me die gedachte goed voorstellen en daar zit misschien zelfs wel wat in.

Toch is dat niet hoe ik dit boek zelf zie. Dit boek gaat niet over mij als persoon. Dit boek gaat over mijn ervaringen en de lessen die ik heb geleerd na een zware periode. Ik vertel dit inderdaad aan de hand van mijn kinderjaren en de jaren daarna, zonder die uitleg kun je mijn valkuilen niet plaatsen. Maar ik probeer de nadruk te leggen op de boodschap, niet op mijzelf. Er wordt altijd gezegd dat schrijven een vorm van verwerken is en dat is voor mij zeker het geval. Mijn eerste doel is daarmee al bereikt. Ik schreef dit boek in eerste instantie om mijn eigen ervaringen en lessen te kunnen ordenen en vast te kunnen leggen.

Terwijl ik de eerste zinnen van dit boek op papier zet weet ik nog niet eens zeker of ik het wel zal uitbrengen. Er zijn voor mij altijd een aantal redenen geweest om een boek als dit niet te schrijven. Zo ben ik bang teveel te kopiëren uit boeken waar ik persoonlijk veel aan heb gehad. En daarnaast denk ik het risico te lopen alles te vroeg op te schrijven waardoor dit boek een momentopname wordt. Toch heb ik er voor gekozen te gaan schrijven. Waarom? Omdat ik mensen wil helpen door mijn verhaal te vertellen. Ik zie teveel mensen om mij heen, zowel jong als oud, die slecht in hun vel zitten en ik vraag me vaak af in hoeverre ze (zelf) gekozen hebben voor de dingen die ze doen. In hoeverre ze gelukkig zijn met het leven dat ze leiden. Ik voer te vaak gesprekken met vrienden over (persoonlijke) problemen. Mijn eerdere twijfel over het uitbrengen van een boek verdwijnt om die reden eigenlijk al. Bovendien realiseer ik me dat als ik mijn eigen verhaal vertel, met mijn interpretaties, ik niet snel kopieer. En ik besef dat dit het verhaal is voor mij op dit moment. Een verhaal over mijn pieken, dalen, lessen en inzichten.

Het verhaal waar ik het over heb, wat houdt dat dan in? Niet zo veel en heel veel tegelijk. Ik kom uit een gezin waar alles voor de wind gaat. Geen scheidingen, geen financiële problemen en een opvoeding met, naar mijn gevoel, veel vrijheden. Ik heb verder geen vervelende jeugd trauma's opgelopen, mijn jeugd was (en is nog

steeds) een feestje. Toch gaat het mij persoonlijk op den duur wat minder voor de wind. Ik zit slecht in mijn vel, haal slechte resultaten op school en ik word uiteindelijk langzaam depressiever. Uiteindelijk komt het tot een absoluut dieptepunt waarin ik thuis zit en geen zin meer heb in alles wat volgt. Mijn leven is ineens overleven geworden. In deze periode hebben de meeste mensen om mij heen nog niets door. Ik heb al die tijd uitstekend geacteerd want bijna iedereen denkt dat ik het naar mijn zin heb. Uiteindelijk krijg ik ook lichamelijke klachten die te maken hebben met stress en grijpt mijn naaste omgeving in. Ik dacht op dat moment alleen nog maar aan dingen als 'doorzetten' en 'niet opgeven'. Hulp zoeken was voor mij geen optie en voelde als falen. 'Mensen die een probleem hebben, die zoeken hulp' dacht ik vaak. Toch zag ik uiteindelijk zelf in wat te moeten doen. Deze stap kostte mij veel moeite maar heeft mij ongelooflijk geholpen en uiteindelijk tot een ander persoon gemaakt. Waar dit allemaal precies over ging, wil ik graag met jou delen. Dit is geen boek dat je per definitie leest omdat je zelf problemen hebt. Dit boek lees je om te zien in welke valkuilen ik stapte en om die van jou te ontdekken. Als je denkt dat je deze niet hebt, is het misschien des te nuttiger om toch te lezen.

Ik ben nog maar jong en heb niet veel levenservaring als het op jaren aankomt. Ik ben allesbehalve alwetend, zo voel ik mij ook niet. Ook ik heb nog steeds een hoop vragen, ook ik heb nog steeds dingen die ik moet en kan leren. Ik denk dat je dat je hele leven blijft doen overigens. In dit boek probeer ik niet te overtuigen en er zal ook geen sluitende conclusie getrokken worden. In dit boek probeer ik jou, door middel van mijn eigen verhaal, mee te laten denken. Over mij maar indirect ook over jezelf.

Voorheen schaamde ik mij voor de dingen die je zal lezen. Nu zie ik dat ik een sterker en fijner persoon ben geworden door precies deze dingen. Mijn verhaal is hiermee een missie geworden. Wat begon als een document dat niemand mocht lezen, is uitgegroeid tot een boek. Ik sta open voor mijn eigen verhaal en dat van jou. Ik voel mij vereerd dat jij mijn boek wil lezen. Mijn naam is Romein de Klerk en ik ga graag met je in discussie.

De vier delen in dit boek

Dit boek is opgebouwd uit vier delen met elk een eigen hoofdvraag. In de eerste twee delen zul je misschien veel herkennen, het is de weg van een jongentje naar een (jong)volwassene. In deze twee delen lees je ook hoe dat jongetje op zijn bek ging. In het tweede en derde deel laat ik zien hoe ik ben opgekrabbeld, mezelf heb leren kennen en wat ik daarnaast geleerd heb. Het zijn lessen die ik met iedereen wil delen.

Inleiding

Opgroeien is een proces dat iedereen ondergaat, een noodzakelijk proces. Je jeugd, keuzes en dromen bepalen uiteindelijk welke kant je op gaat. In de periode waarin je opgroeit ontwikkel je je karakter en ga je een route voor je verdere leven bepalen. In de periode waarin ik dit schrijf ben ik achttien jaar oud en zit ik op het gymnasium in Oosterhout (NB). Ik zit zelf dus volop in deze periode. Dat het vormen van mijn karakter en het maken van een route mij niet makkelijk af gaat, is wel duidelijk. Ik dacht tot kort geleden mijn route bepaald te hebben. Ik hoefde deze uitgezette route alleen nog maar te volgen. Maar ik kom erachter dat ik wel degelijk verander en dat mijn visie verandert. Heeft dit te maken met mijn leeftijd? Ik denk het wel, iedereen is in deze periode bezig met dit soort zaken. Toch zie ik in mijn omgeving ook een hoop jonge mensen die zeker lijken te weten wat ze willen. Ben ik dan de enige die twijfelt? Ik vraag me vaak af in hoeverre dit hun eigen dromen en wensen zijn. Ik zie ook veel oudere mensen die spijt lijken te hebben van bepaalde keuzes. Ze lijken dingen te doen waarvan ze dachten dat ze het wilden maar waar ze uiteindelijk niet gelukkig van werden. Hoeveel mensen in jouw omgeving kampen met stress, depressiviteit of hebben een burn-out (gehad)? Hoe kan dat? Ik ben zelf aangelopen tegen een aantal zaken en zie veel van dit soort dingen om mij heen. Eigenlijk kan iedereen het om zich heen zien, het speelt immers bij elke generatie.

Het bepalen van een route is één ding, het bouwen van een karakter is denk ik nog belangrijker. Hier zie ik in feite hetzelfde gebeuren, bij mijzelf maar ook bij anderen. De vragen 'wie ben ik' en 'wie wil ik zijn' hebben mij altijd erg bezig gehouden. In hoeverre wijkt de persoon die je naar buiten bent af van de persoon die je werkelijk bent? Ik denk dat teveel mensen alleen bezig zijn met vragen als 'hoe kom ik over' en 'hoe lig ik in de groep'. Ik denk ook dat ze zichzelf daardoor tekort doen. Als je de hele dag een typetje speelt, loop je het risico te gaan geloven in je eigen acteerprestatie. Het is alsof je de hele dag met een masker op loopt. Dit is overigens niet onlogisch want het biedt in zekere zin bescherming voor dingen van buitenaf. Ik heb zelf jaren met een masker rondgelopen. Je lijkt beschermd maar wat als er van binnenuit wat gaat wringen?

Alle situaties die in dit boek zijn beschreven en opgenomen zijn gebaseerd op werkelijk gevoerde gesprekken of werkelijk gebeurde situaties. De namen in dit boek zijn veranderd of weggelaten om anonimiteit van mensen met wie ik heb gesproken te waarborgen. Mocht je jezelf herkennen en dit als vervelend ervaren, dan kun je altijd contact met mij opnemen. Er kan in de toekomst rekening worden gehouden met jouw wensen.